Написав Артемук Мирослава
Субота, 03 грудня 2022, 10:01

І знову я з Тобою сам-на –сам…
Усі, хто в домі вже давно заснули.
І нахилились низько небеса
Коли мій голос стомлений почули.

І знову я з тобою говорю…
Тобі всі таємниці відкриваю.
Кажу Тобі, як я Тебе люблю,
Яку потребу у Тобі я маю.

А Ти на поміч як завжди спішиш,
Ідеш до мене наче добрий Батько.
Торкаєшся до глибини душі,
Кладеш на рани Свій цілющий пластир.

Ніколи Ти мене не покидав,
А особливо у такі хвилини,
Коли про зустріч геть ніхто не знав.
Коли зі мною не було людини.

ДО мене Ти так ніжно говорив,
Й Твоє тепло все серце наповняло.
Мені багато Ти чого відкрив
Тоді, коли усі довкола спали.

Я так люблю безцінні ці хвилини
Хоч їх порою і не так багато,
Але у них беру для себе сили
Щоб далі йти і все перемагати.

Багато так не сказаних речей
Тобі я в ті хвилини відкриваю.
А Ти сльозу з моїх сумних очей
В Своїй любові ніжно витираєш.

Не відвертаєш слух Ти від мене,
До мене Своє вухо нахиляєш.
Усе на світі цьому промине
Але любов Твоя не перестане.

Ти Всемогутній, ТИ – Святий Господь.
Мені приємно, коли Ти є поруч.
І хоч стомилась немічная плоть
Та дух з Тобою , Господи, бадьорий.

Й тому до тебе зараз Я молюсь,

Написав Артемук Мирослава
Субота, 03 грудня 2022, 10:01

Коли ніхто мені не заважає.
І знаю я, що Ти прийдеш Ісус,
Бо я на зустріч кожен раз чекаю.

І ТИ ніколи ще не залишив
Мене одну в самотності й чеканні.
А навпаки до мене Ти спішив,
Щоб підкріпити, коли все в мовчанні.

І Ти приходиш не у бурі, ні,
Не у вогні, приходиш в тихім дусі.
Щоб дати сили у тяжкій борні.
Приходь частіше, любий мій Ісусе.

Дай відчувати ніжний дотик Твій,
В той час, коли , ніхто мене не бачить.
І заспокой у серці буревій
Якщо побачиш, що я гірко плачу.

Я все Тобі , мій Господ, скажу,
Можливо не устами, а безмовно,
Тобі всі рани Боже покажу
І Ти мене від ран цих уздоровиш.

Ти Той, Кому підвласний цілий світ,
Перед Яким, схиляють всі коліна.
Приходиш тихо і в душі моїй,
Ти робиш тишу і вселяєш віру.

Такий доступний і простий Господь.
І водночас великий й недосяжний.
Та знову й знову я прошу – Приходь.
Бо час з Тобою, він такий прекрасний.

Люблю хвилини, коли Ти Господь,
До мене у самотності приходиш.
Хоч і стомилась немічная плоть,
Та Ти побудь, побудь зі мною поряд.

І хай нічого нас не розлучить,
І хай нічого нас не роз’єднає.
Можливо залишилася лиш мить…
Приходь мій Боже…Я Тебе чекаю…
Амінь.15.11.2022р.